

7/10
5.9.2010
130

SBOROVÝ HLASATEL

ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V PŘEROVĚ

18. ROČNÍK

Milí přátelé, letní prázdniny definitivně skončily. Vstupujeme do dalšího školního roku. Ovšem to nám nebrání, abychom se za pěknými a klíčovými událostmi posledních dvou měsíců ohlédlí a vzpomněli si na ně.

Proto také Vám, čtenářům, předkládáme táborové kroniky, které psali naši dorostenci během pobytu na chalupě na Horní Bečvě (19.-25.7.) Jedná se o unikátní materiál, který není připraven ani o svou „osobitou gramatickou ztrátku“ ☺!

Kronika „MAZÁKŮ“

19.7.2010

Začátek výpravy byl u kostela. Plně naložení a dobře nachystaní jsme vyjeli. Nejdříve vyjeli Zacpalovi a Stoklásci. Veliká většina cesty proběhla v pořádku. První problémy se vyskytly, když jsme se snažili vyjet s naší ŠKODOVKOU na velice strmý kopec. Jelikož nám auto v nejhorším „chcíplo“ a k tomu do prosívky vjelo další auto musel nám pomoc místní „DŘEVAR“¹. Navzdory velice přesnému popisu skrýše klíče od chaty jsme klíč nemohli najít. Poté přijel jeden zedník, který si klíče zapoměl doma. Když konečně přijel náš pan farář byli jsme zrovna na houbách, bohužel jsme žádné nenašli. Konečně jsme se zabydleli. Po svačině a rozdělení rolí jsme utvořili družstva a udělali TRIČKA. Šli jsme hrabat trávu. Po udělání kopek jsme s panem Farářem, DAVIDEM a DALIBOREM vynášeli hromádky trávy do lesa. Po odnesení všech větví jsme nesli OBROVSKÝ kmen, který vážil opravdu hodně kg a naneštěstí mi spadl na nohu. AU! K večeři jsme měli špekáčky a podle mnohých velice výbornou polévku.

20.7.2010

Po ranním budíčku jsme si šli poprvé vyčistit zuby ke studánce. Po výborné snídani nás opět čekalo hrabání

sena a úspěšně jsme shrabaly další část. Potom nás čekala střelba vzduchovkou nejdříve vyhrála Magda Z. potom Eš'a a Šimon. Po střelení jsme hráli CARCASSONNE. ~~David pokazil p. farářovi město za osmdesát.~~ Když jsme dohráli dali jsme si pauzu. Později jsme se vydali na orientační cestu kterou vymyslela teta Eva. Šli jsme po fáborecích které byly z papíru takže šli skvěle vidět, během toho jsme plnili různé úkoly a odpovídali na otázky. Večer jsme hráli šiškovanou se ~~zbojníky~~ zbojníky a portáši. Bohužel jsme ji nedohrály, protože byla už tma. Vrátili jsme se promočení „na kost“. Pak jsme si dali 2. večeři a šli spát.

21.7.2010

Ráno jsme obvykle vstali, vyčistili jsme si zuby ve studánce a měly jsme na snídani vánočku. Po snídani teta Renata měla zamyšlení. Poté jsme se vydali na výlet na kterém jsme museli splnit úkol z včerejší hry. Pak jsme se vydali okoupat do přehrady a jako třešnička na dortu byl dobrý oběd. Na obědě teta Šárka, když šla na WC omylem vešla do kuchyně restaurace, David s Šimonem si dali šulánky a ty byly jako desert, takže se nenajedli. Po dobrém u některých malém obědě jsme si dali nanuk a šli jsme zpět na chatu. Pan farář odjel do Přerova pro svého syna Jeremiáše a ženu Míšu. Mi jsme mezitím šli pro poklad a testament ze hry z úterý. Dopsali jsme hru, kterou budeme o víkendu točit a o vánocích hrát. Jak jsme dopsali hru vymýšleli jsme program pro dospělé na pátek. Po vymýšlení jsme šli konečně dokončit shrabání louky. Vařili jsme večeři a čekali na pana faráře atd. Dobře jsme se navečeřeli a šli hrát petung a stříleli jsme ze vzduchovky. Kluci šli pro dřevo a začal se připravovat táborák. V táboráku jsme opíkali a hodně jsme se nasmáli díky Jeremiáškoví, protože jsme mu rozuměli „vážení

cikáni,“ ale on říkal „vážení přichází“. Nakonec jsme si povídali až do večerky a šli jsme spát.

22.7.2010

Ráno po vyspinkání do růžova se nám dostalo vzbuzení od Jeremiáše. Kolem půl osmé jsme si šli vyčistit zuby ke studánce. Následovala snídaně na níž jsme měli rohlíky se sýrem a salámem. Po snídani jsme si šli hrát hru nachystanou panem Rejzkem. Ve hře jsme se stali Indiány, namalovali jsme si obličej a plnili úkoly. Naše družstvo „Huga Muga“ vyhrálo a porazilo Drsné borůvky.

Tento úryvek „dopisu náčelníka Suvamišů Seattla prezidentovi USA, 1855“ předčítal P. Rejzek na začátku svého programu:

– Co je to však za život, když člověk nemůže zaslechnout milostný výkřik lelka nebo rozmluvy žab kolem tůně v noci? – Jsem divoch a nerozumím, jak je možné, aby kouřící ocelový kůň mohl být důležitější než bizon, kterého zabíjíme jen proto, abychom se udrželi naživu. Co je člověk beze zvěře? Kdyby všechna zvířata odešla, člověk by zahynul velkým osaměním ducha, protože cokoli se přihodí zvířatům, přihodí se i člověku. Všechny věci spolu souvisí. Cokoli postihne zemi, postihne také syny země.

Hned po tom jsme měli oběd. Na oběd jsme měli odpolední klid po, kterém následovaly hry od pana Rejzka ve, kterých jsme vyráběli malířskou paletu barev z přírodnin. Vyráběli jsme letní sněhuláky a udělali hliněné zvířátka. Začali jsme vyrábět táborák, když nápady nabytý PETR REJZEK přišel s náročnou FYZICKOU hrou. Po-

té jsme si snědli špekáčky a šli jsme spát ven pod ŠIRÁK.

23.7.2010

Ráno jsme měli opět pěkné probuzení. A to když na nás Jeremiášek na louce začal řvát „vstávejte“. Šli jsme si vyčistit zuby ke studánce. Pak jsme si šli uklidit spacáky a šli jsme se nasnídat. Po snídani jsme měli krátké zamýšlení po kterém jsme se chystali na natáčení hry. Do oběda jsme natočily polovinu. Naobědvaly jsme se a šli jsme dokončit natáčení. Po točení jsme měli odpolední klid ve kterém jsme připravovaly veřerní hru. Po přípravách na hru jsme šli hrabat seno, tak v půlce začlo pršet takže jsme celou nedohrabaly. Jak jsme odešli z louky začla se připravovat večere. Navečeřeli jsme se a šli jsme rozmísťovat otázky po chatě, kvůli dešti. Dospělí chodili po pěti minutách. Všichni otázky udělaly, my jsme je vychvalovali a šli jsme s dospělými dělat úkoly ven. Jak dospělí úkoly udělaly, šli najít poklad. Vyčistili jsme si zuby a šli jsme spát.

24.7.2010

Ráno jsme vstali velice brzo, protože jsme připravovali snídani pro dospělé. Všichni jsme si velice pochutnali na borůvko-rybízkovém jogurtu. Po snídani jsme hráli ACTIVITY. Za chvíli nám br. fr. rozdal půlky obrázků a druhé půlky jsme měli dokreslit. Znova jsem prohrál. Následoval oběd, na kterém jsme měli brambory a maso. Za chvíli byl odpolední klid, ve kterém přijel voják z povolání Jan Dubec, se kterým jsme šli do lesa a dělali oheň pomocí křesadla a hustého CCCP (česky SSSR) nože. Ještě předtím jsme si v chatě povídali o tom, jak přežít v lese a ukázal nám své vybavení, které měl v baťohe. Potom byla večere na níž jsme měli špagety se zeleninou. Následovně si náš nejmenší Jeremiáš zkoušel kreslení na dotykovém mobilu. POTOM nás čekal večerní program pana Dulanského. Více méně zvítězil ZACPAL ŠIMON. Nakonec jsme šli spát.

Kronika „JUPÍK TEAMU“

19.7.2010

Dnešní den je začátkem táborového týdne na Horní Bečvě. Po příjezdu jsme si vybalili kufry ale před tím jsme čekali než pan farář doveze klíče. Na záchraném táboráku, který založila teta Eva si David opekl rajče. Po svačině jsme šli hrabat seno. Hrabali jsme ho až do večerních hodin. Po večeri zakládáme další táborák a opíkáme připravené buřty.

že budou soustavně vyhledávána a zefektivňována právě ta místa, kde se nejvíce rozchází a nemoudře utrácí. Jakmile se tak děje, pak jistě každý dočasně zmrazení, příp. i snížení platů, přijme a unese. Podmínečnost předchozí věty naznačuje, že není neoprávněný dojem, že se stát stále ještě nejvíce hojí na malých a velké nechává proplovat.

Záležitost financování církví však souvisí s jedním docela pikantním bodem. Stojí na faktu zabránění církevního majetku státem v roce 1948. Šlo o majetek, který stát dodnes ani nevrátil, ani neproplatil a vlastně ani nijak zásadně neposunul k řešení. Jsou snadno dostupné dokumenty, zpracované nezávislými ekonomy, které říkají, že kdysi zabavený majetek církví za dobu, kdy jej stát drží, vynesl státu o 168,8 mld. Kč více než kolik stát vydal na církev. Hrubým přepočtem pak z toho vyplývá, že státem zabavený majetek církví každoročně přispívá do státního rozpočtu o cca 2,5 mld. Kč více než kolik stát vyplácí církvím. Pokud se tedy dnes jedná o to, aby platy duchovních byly o 5-10 % sníženy, pak to znamená, že církve dostanou o 80-160 mil. Kč méně než jindy a o to se pak navýší výnos pro státní rozpočet ze strany někdejšího církevního majetku církví a církví samotných. Pokud společnost a vládní představitelé uznají, že je třeba, aby církve dotovaly stát, pak se taková vynucená „dobročinnost“ ze strany církví již musí dít na úkor jednotlivých zaměstnanců církví. A kvůli tomu pak průměrný měsíční plat duchovních půjde níže ze současných cca 16 tis. Kč (nikoliv 22 tis. Kč, jak je někdy uváděno).

Výše uvedená skutečnost se stále spíše zamlčuje než zveřejňuje, ona totiž vše pak staví do jiného světla. Podle ní to vůbec nejsou daňoví poplatníci (a už vůbec ne nevěřící a ti, kdo do církví nepatří), kdo platí ze svých daní církve, ale jsou to církve prostřednictvím jim zabaveného majetku, kdo dotují státní rozpočet, což pak dovoluje krýt i takové náklady jako jsou předražené zakázky, nesmyslné benefity a rozmařilost podle zásady z cizího krev neteče.

Církve a duchovní nebudou těmi, kdo budou stávkovat kvůli platům. Ocení však a uvítají, když žurnalisté, těšící se obrovské důvěře ze strany společnosti, budou informovat přesně a komplexně. Problematika majetkového narovnání mezi státem a církvemi a její populistické zneužívání jsou půdou, kde můžou cílením za pravdivosti vykonat velice mnoho.

Joel Ruml, Synodní senior ČCE

Děti píší Bohu...

Milý Pane Bože, chtěl bych vědět, co vidíš jako 5 největších událostí. Já bych hlasoval takhle:

- 1.stvořil jsi nás
  - 2.Mojžíš a jeho lid přešel Rudé moře
  - 3.narodil se Ježíš
  - 4.Kolumbus objevil Ameriku
  - 5.lidi se ti vymkli z rukou
- Je to tak správně?

David (10 let)

Bože, kdy jsi pro lidi stvořil psy? Bylo to už na začátku tvého stvoření? Můj pes Rek je fajn, ale je úplně děsně líný. Ten by fakt na poušti nevydržel.

Zdravím tě, Bořek (9 let)

I smích je Boží dar...

V severním Västergötlandě měli v jednom sboru velmi rozržitého kurátora. Jednou takto vítal hostujícího faráře: „Vítáme bratra faráře Petterssona, který je mezi námi poprvé a naposled.“ ///

Děti mají besídku v místním kostele. Stojí pěkně seřazené před oltářem a mezi nimi má i malý čtyřletý Ruda povědět krátký veršik z Bible. Opětovně jej však zapomíná, proto se musí protlačit ke své starší sestře, aby se zeptal, jak ten veršik zní. Když konečně přijde na něho řada, otevře ústa a na celý kostel přednese: „Bůh je láska, ty omezenče.“ ///

Otec po návratu z kostela: „No ty dnešní bohoslužby za moc nestály.“ Syn si ho přeměří a řekne: „A co jsi čekal za tu korunu, cos dal do sbírky?“

Modlitby básníků

Hnulo se nebe, zem se chvěje již
Nad křivdou, jež tě bere životu.
A znovu kráčíš na svou Golgotu,
V krvi a výsměchu zas neseš kříž.
Cestou se do očí všem zahleďš,
A pevně měříš plachost, temnotu.
Z tvých učedníků nikdo, nikdo tu,
Jen matka je ti v slzách čím dál blíž.
Tu nad vši sílu vzepneš ramena
A neseš před bludem svou pravdu, Králi,
Vyvýšen umíráš, hrob světiš zas.
Jdem za tebou, brána je zamčena.
Čekáme ve smutku, až uhnou skály
A v hloubi srdce zavolá tvůj hlas.

Reinhold SCHNEIDER (1903-1958)

Co nás čeká... a (dá-li Bůh) nemine:

Dne 15.8.2010 byla Mgr. Pavlína Lukášová zvolena za farářku ve FS ČCE v Hranicích. Což prakticky znamená, že **br. farář Kulík dne 31.8. ukončil administraci hranického sboru**. Přejeme nové faráře, Pavlíně Lukášové, aby každého dne ve své činnosti zakoušela Boží vedení.

1.9.2010 br. farář Kulík nastoupil do naší **přerovské nemocnice jako „nemocniční kaplan“**. Každou středu od 10.00 h do 14.00 h se bude (bezplatně!) starat o duchovní potřeby tamních pacientů, kteří o tuto službu projeví zájem. **Pokud budete hospitalizováni v přerovské nemocnici, nahlasejte personálu, že máte o setkání se mnou zájem!** (Pokud tedy o to samozřejmě budete stát...)

1.9.2010 br. farář Kulík začal také vyučovat na **Evangelické konzervatoři v Olomouci**. Jedná se o malinký úvazek: 2 hodiny týdně (předměty: Starý zákon a Nový zákon) + pravidelné pobožnosti – a to **vždy v úterý dopoledne**.

V týdnu od 6. září 2010 se rozeběhají všechny pravidelné sborové aktivity.

Mimořádné sborové akce aj. (září - říjen 2010)

18.9. – Den díky za stvoření (pěší exkurze po okolí - povede P. Rejzek)

26.9. – sborový výlet do Opavy (společně s hranickými) – evangelické bohoslužby v Přerově se nekonají!!!

Alternativy: bohoslužby Římskokatolické církve:

Bohoslužby Armády spásy:

4.10. – schůze seniorátního výboru MSS (od 14.00 h)

10.10. – svatba Šárky Přecechtělové a Kamila Hrudíka

Informace o jednání staršovstva dne 7.9.2010

Staršovstvo sboru se sešlo ke svému jednání opět po dvou měsících prázdnin.

Bratr farář seznámil přítomné s řadou dění v průběhu prázdninových měsíců i událostmi, které nás čekají:

- Dne 31.8. 2010 bratr farář ukončil administraci sboru v Hranicích. Sestra Lukášová nastoupila do funkce farářky sboru.

- Bratr kurátor Došek informoval staršovstvo o závěrečném pohovoru se členy zkušební komise laických kazatelů. Komise uznala jeho kázání jako závěrečnou část jeho zkoušky. Dále bude následovat kázání ve Velké Lhotě a ordinace za laického kazatele se uskuteční v Přerově dne 12.12.2010.

- Bratr farář Kulík bude každou středu působit v nemocnici jako nemocniční kaplan. Byl seznámen s jednotlivými odděleními. Kontakt s ním bude možný jak přímo v nemocnici, tak po internetu.

- Bratr farář rovněž započal od září vyučovat na Evangelické konzervatoři v Olomouci. Bude se jednat o úterky, kdy bude sloužit pobožností a výkladem Starého a Nového zákona.

- Dne 11.9.2010 se uskuteční Den otevřených dveří. Kostel bude přístupný všem zájemcům od 9.00 do 15.00 hodin. Od 17.00 hodin mají příchozí možnost se zúčastnit gospelového zpívání.

- 18.9. 2010 je vyhlášen Den díkyvzdání za stvoření. Pod vedením bratra Petra Rejzka je naplánován výlet „Kaňonem Bystřice“. Zájemci jsou srdečně zváni.

- 26.9.2010 je plánovaný sborový výlet do Opavy. Účastníme se bohoslužeb, prohlídky města, bude společný oběd a návštěva arboreta a místního „prvorepublikového“ bunkru.

- Dne 23.10.2010 se sejde Konvent MSS ČCE v Novém Jičíně. Budou se mimo jiné volit delegáti na Synod a pětičlenná Pastýřská rada. Staršovstvo navrhlo jak delegáty na Synod, tak náhradníky. Rovněž navrhlo členy do Pastýřské rady.

- Na 5. – 7.11. 2010 je plánovaná víkendová akce pro konfirmandy v Blahutovicích u Jeseníka nad Odrou.

- Konfirmace v počtu přibližně sedmi konfirmandů se uskuteční pravděpodobně na Svatodušní svátky (12.6.2011).

Sestra Jehlářová navázala kontakt s Městským úřadem ve věci přiznání případného grantu a finanční podpory Města Přerova pro nastávající nutnou opravu střechy kostela. Čeká se na vyjádření – posudek odborníků, kteří dosavadní stav střechy zhodnotí.

Zapsala Dagmar Čermáková

Program sborových shromáždění (září 2010)

Po	13.9.	9.00 h	Pastorálka
Út	14.9.	8.00 h	<i>br. farář učí na KEA v Olomouci</i>
		14.00 h	Kroužek sester
		15.30 h	Dorost
		17.30 h	Biblická hodina
St	15.9.	10.00 h	<i>Nemocnice Přerov</i>
		18.00 h	Zkouška Gospelového sboru
Čt	16.9.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	17.9.	17.30 h	Modlitební setkání
So	18.9.	7.00 h	Den díky za stvoření (výlet po okolí)
Ne	19.9.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově + posezení
		13.30 h	Bohoslužby v Tovačově
Út	21.9.	8.00 h	<i>br. farář učí na KEA v Olomouci</i>
		14.00 h	Kroužek sester
		15.30 h	Dorost
		17.30 h	Biblická hodina
St	22.9.	10.00 h	<i>Nemocnice Přerov</i>
		18.00 h	Zkouška Gospelového sboru
Čt	23.9.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	24.9.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	26.9.	7.00	Výlet do Opavy (bohoslužby v Přerově se nekonají!)
Út	28.9.		STÁTNÍ SVÁTEK - AKCE ODPADAJÍ
St	29.9.	10.00 h	<i>Nemocnice Přerov</i>
		18.00 h	Zkouška Gospelového sboru
Čt	30.9.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	1.10.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	3.10.	8.30 h	Bohoslužby v Kyselovicích
		10.00 h	Bohoslužby v Přerově
Út	5.10.	8.00 h	<i>br. farář učí na KEA v Olomouci</i>
		14.00 h	Kroužek sester
		15.30 h	Dorost
		17.30 h	Biblická hodina
St	6.10.	10.00 h	<i>Nemocnice Přerov</i>
		18.00 h	Zkouška Gospelového sboru
Čt	7.10.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	8.10.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	10.10.	7.00 h	Bohoslužby v Přerově
		14.00 h	Svatba Š. Přecechtělové a K. Hrudíka

Adresa: Farní sbor ČCE v Přerově, Č. Drahlovského 1, 750 02 Přerov

Telefon: 581 332 268

E-mail: cce.prerov@gmail.com

www: cceprerov.estranky.cz

Číslo účtu: 1882017369-0800

20.7.2010

Dnešek jsme začali, jak jinak, než výpravou ke studánce a snídání. Poté jsme se asi hodinu věnovali naší „oblíbené činnosti“ – hrabání sena a vození ho do lesa. Následovala větší zábava, a to se zbraní v ruce – ne, nechytali jsme dnešní oběd, zaměřovali jsme se spíš na terč (nejlepší střelci: Ester D., Magda + Šimon Z.). Všemi opévaný oběd (kuře + rýže + houby) předcházela odpolednímu klidu, kterému vévodila hra Carcassonne (Magda J.). Nakonec jsme zvládli ještě 2 další hry. Fáborgovanou, při níž chybělo „pár“ fáborgů a „Zbojnickou šiškovanou“, kterou jsme kvůli tmě nestihli dokončit.

21.7.2010

Ráno, po budíčku jsme si tradičně šli vyčistit zuby ke studánce. Snídali jsme vánočku s jamem a s čokodrin-kem. Po přípravě k odchodu na výlet, jsme se seřadili před chalupou a po krátkém slovíčku od t. Renaty, jsme došli k chatě p. souseda. Ten ze shledání s p. farářem měl radost a řekl: „Kluku zlatej, ty si můžeš chodit kam chceš.“ Po přečtení zprávy jsme šli zpět do chalupy (okruhem), cestou p. farář vymyslel soutěž: házení kamenů na kmen stromu. došli jsme do chalupy, někteří z nás si vzali plavky a vydali jsme se na přehradu. Po vykoupaní a po „vydaném“ obědě v hotelu Tesla jsme přišli do chalupy. Po odjezdu p. faráře jsme našli poklad (16 čoko penízků). Hned potom jsme poodvezli poslední hromady sena (p. farář nás za to po příjezdu pochválil). Povečeřeli jsme a šli střílet vzduchovkou (p. farářové i t. Šárce to šlo skvěle) nejlepší bylo duo manželů Kulíkových. Poté jsme si zahráli pétanque (kluci vyhráli ☺). Během hry Jeremi hlásil: „Bude oheň!“... „Je oheň!“ Opekli jsme si „špekáčky“ a zeleninu, někteří i špíz (David, ale všem nabídl). Pak se zjistilo, že Ester s Davidem nemají napsané kroniky... Za chvíli už David četl svou verzi, když v tu ránu t. Renata začla zmateně pobýhat kolem lavičky a křičela: „Co to bylo? Co to bylo?!!!“ ☺ Myslela si, že po ní Ester hodila šišku, nebyla to, ale pravda - nakonec to byl slimák. A teď půjdeme spát. KONEC DNE. Hláška Šimona Z.: „V Coca-Cole je kokain.“

22.7.2010

Dnes ráno jsme měli netradiční budíček, všechny nás zbudil Jeremiášek. Potom jsme si šli jako vždy vyčistit zuby ke studánce. Během snídání jsme oslavili svátek Magdy Z. a Magdy J. Po snídání přišel Petr Rejzek a vy-

dali jsme se s ním na stezku indiánů. Rozdělili jsme se na dva týmy Drsné Borůvky (holky) a Huga Muga (kluci).

Plnili jsme v lese 11 úkolů a postupně se vraceli zpět k chalupě. Potom jsme si dali přestávku a velmi dobrý oběd. Do 2 hodin jsme měli odpolední klid a potom jsme měli další program s Petrem Rejkem. Nej dřív jsme stavěli letní „sněhuláky“ (vyhráli Drsné Borůvky) a potom jsme si na papír lepili různé barevné přírodniny. Později jsme si dali pohodovou hru ve které jsme tvořili lesní zvířata z keramické hlíny, zatímco dospělí hráli petangue a vyhrála teta Šárka. Potom jsme měli vynikající večeři a oheň. Během opékání jsme hráli i s dospělými hru, při které jeden řekne kolik noh a ruk má být na zemi ve skupině 3 lidí.

23.7.2010

Klasický začátek dne (studánka, snídání, zamyšlení) předcházela doladování hry „David a Goliáš“. Poté jsme „konečně“ začali natáčet a přestávku jsme udělali pouze na velice výživný oběd (2 kila čocky). Následoval odpolední klid, v němž jsme (děti) chystali večerní program pro dospělé. Pak se musela shrabat zase část louky, z čehož nás vytrhl až prudký déšť. Večer bylo dobré jídlo (topinky), přijel pan dulanský a odstartovali jsme naši hru. Nej dřív byly v chalupě rozmístěné otázky (výhra – t. Míša K.), potom jsme šli ven, kde se plnily 3 úkoly (výhra pan Kulík). Dnes poprvé jsme měli večerku již v 10 hodin.

24.7.2010

Dnes ráno jsme se všichni probudili před sedmou hodinou. Šli jsme ke studánce a cestou z5 někteří z nás nasbí-

rali rybíz. Po příchodu do chaty jsme v kuchyni probudili p. Dulanského. Chystali jsme pro dospělé snídani (rybí-zovo-borůvkový jogurt). Všichni jsme si pochutnali a zahráli si Activity. Stále jsme čekali na p. Dubce. Pan farář nám rozdál kusy z obrázku nalepené na papíře. Měli jsme ho podle své fantazie dokreslit. Byl oběd, po obědě přijel p. Dubec. Povídal o tom, jak přežít v lese. Bylo to zajímavé a poučné. Potom jsme šli do lesa rozdělat oheň (celý den poprchávalo). Nakonec se nám to podařilo (vedoucím). Potom bylo volno ve kterém Šimon rozbil v zápalu boje žárovku. Jinak jsme si s Jeremim hráli na rodinku. K večeři byly špagety s nějakou zeleninou. Až bude větší tma, půjdeme hrát noční hru. Hra byla krátká, ale pro některé složitá, bylo pár stanovišť na kterých jsme se zapotili. Zítra vstáváme v 6.30 a pak hurá do Rožnova do kostela ☺

Pár postřehů z dovolené

Milí přátelé, o letošních prázdninách jsme s rodinou strávili dovolenou v Egyptě, přesněji v letovisku Hurghada u Rudého moře. Poslali jsme Vám pohled, ale pohledy prý z Egypta často k adresátům nedorazí – no, uvidíme.

Popisovat krásu moře (jak jeho modrozelenou hladinu, tak jeho dno plné barevných ryb a korálů), anebo skvělý servis hotelu však nebudu. Namísto toho Vám povím, co mě zaujalo / inspirovalo na Egyptanech.

1) Především je to poněkud odlišný náhled na život. Nám, Evropanům, se velmi diví, že „štěstí“ odkládáme na později. Nerozumí tomu, že říkáme: *Budu konečně šťastný, až dostavím dům... až mě povýší v zaměstnání... až dostanu přidáno* atd. Objektivně vzato se tamní obyvatelé mají hůře (uklízeč v hotelu si vydělá v přepočtu asi 1.000 Kč; začínající lékař 3.000 Kč; Egyptané navíc nemají ani zdravotní a sociální pojištění), ale za to se snaží radovat z každé maličkosti – teď hned!

2) Když se vám něco v hotelu ztratí, když vám někdo ukradne nějakou věc, hleďte ji u turisty. Egyptané jakožto muslimové se bojí Alláha – a tudíž nekradou. Ze stejného důvodu se nemusíte bát chodit v noci po tamních ulicích.

3) Byli jsme upozorněni, že pokud budeme s muslimy mluvit o víře, nemáme říkat: *My věříme v křesťanského Boha a vy věříte v Alláha*. Na to jsou muslimové prý velmi hákliví – vždyť věříme ve stejného Boha! (Jen pro zajímavost: v Egyptě žije 80 mil. lidí, z toho 80 % jsou muslimové a 10 % křesťané – což je jistě víc, než v naší zemi).

A na závěr jedna konkrétní vzpomínka: po rozlehlých hotelových zahradách jezdily nepřetržitě malé autobusy. Jednou jsme do jednoho nasedli, ale řidič ne a ne se rozjet. Zrovna se totiž modlil. Nerušili jsme ho. Počkali jsme, až ukončí rozhovor s Bohem (pronášený polohlasně). Trvalo to jistě dobré tři minuty!

Za dva dny jsem jel s tímto řidičem znovu. Přistoupil ovšem také jeden netrpělivý evropský turista, který neměl pro jeho modlitební chvíli zrovna pochopení. Počkal asi deset vteřin a pak po něm začal křičet: Let's go! Let's go! (tedy: No tak, jedem!)

Je to příznačné: u nás (v kapitalistické společnosti) všechno „jede“ jako jeden velký namazaný stroj (takový

řidič by v našem prostředí brzy dostal „padáka“), ale platíme za to obrovskou daň: přicházíme tím o duchovní rozměr našich životů. Na to totiž nezbyvá čas ani síly.

Petr Kulík

J. L. Hromádka: Zpět k prorokům (1918) (4. část)

Leč i my, moderní bohoslovci, jsme na scestí. Usmířili jsme se s dnešní kulturou a civilizací. Ve svém poblouznění jsme se odvrátili od pavlovské bolestné zbožnosti a učinili jsme si zbožnost pohodlnou tím, že jsme si celé křesťanství zjednodušili na kázání Ježíšovo o lásce k Bohu a lidem, o Bohu jako Otci, o důvěře k němu a k dobrému jádru lidského srdce. Křesťanství se nám stalo buď frází anebo bezmocným žvatláním o otcovství Božím a synovství lidském. Zapomněli jsme, že evangelium je posledním článkem v řetěze, který začíná Mojžíšem a přes proroky jde k Ježíšovi. Užili jsme vrchol krásné, mohutné jedle – a dočkáme se hrozné chvíle, že v rukou našich uschne větev za větví. Vrchol bez kořenů a kmene není ničím, evangelium nevyrostlé na mohutném kmeni trpké tvořivosti prorocké zahyne, evangelium nevybudované na skále prorocké přísnosti, bezohlednosti a drsnosti se rozsype a ztroskotá. Bůh není především láska – Bůh je především větrem hněvu a prchlivosti, před nímž padají pahrbky, který tlačí k zemi, srdce lidská a duše, který vede napřed do nejhlubších hlubin životních, který svým hlasem rozechví i srdce nejudatnější a svým zákonem poníží i duši nejspravedlivější. Ježíš prošel touto zbožností, byl živěn chlebem prorockým celý život, - a jen kde pouto toto není přestřiženo, je evangelium nápojem sílivým a osvěžujícím. A my, moderní lidé, mluvíme o důvěře v člověka, bojíme se slova „hněv a prchlivost Hospodinova“, výrazu „hřích“ – a nevidíme, že tím naše zbožnost vysychá a dnešního člověka jen uspává ve sladké snění, olupujíc ho o všechnu sílu a schopnost porozumět životu, překonati sebe sama a dospětí „ke kamenu na Sioně, kamenu zkušenému, úhelnému, drahému, základu pevnému“ (Izaiáš). Mluvíme o božské jiskře v člověku a nedbáme slov Jeremiášových: „Nejlstivější jest srdce nade všecko, a nejprevrácenější. Kdo vyrozumí jemu?“ Řečníme o lidu vyvoleném a neslyšíme slov Izaiášových: „Sehnut bude člověk, a ponížen muž.“ Zveme k sobě, jakoby zbožnost byla jen zábavnou hrou a nechápeme, že náboženství jde o cestu života a smrti, že někomu může být svaté slovo kamenem úrazu a cestou zahynutí. „Aj, já kladu před vás cestu života i cestu smrti,“ hrozí Jeremiáš. Kážeme o Božím otcovství – a neptáme se, jsme-li hodni otcovské lásky, máme-li právo na titul synovský, nedbáme, že cesta k Otci je cestou nejtěžší námahy, nejmohutnějšího vnitřního napětí, překonáním vši vnitřní lži a povrchnosti, že cesta k Bohu je cestou bázně a třesení.

Pokračování v příštím čísle Sborového hlasatele.

Vyjádření Synodního seniora ČCE J. Rumla k případnému snížení platu duchovních

Na základě rozhovorů, které spolu vedou představitelé většiny církví v České republice, mohu říci, že církve si velice dobře uvědomují svízele dopadů hospodářské krize na každého člověka. Krize je věc časově omezená a pokud je nutné šetřit, pak je to třeba dělat, ovšem s tím,